

DESCOPERIREA LUI ISUS HRISTOS ÎN TOATE TIMPURILE

Birmingham - Alabama

Este un mare privilegiu să fiu în seara aceasta aici. Mă aflu pentru prima dată la Birmingham. Mi-am dorit de multe ori să vin, dar Domnul are un timp pentru fiecare lucru și iată că acum a adus acest timp pentru voi. Îi suntem recunoscători pentru acest timp și le mulțumim sponsorilor. Noi nu am mai folosit niciodată o clădire ca aceasta pentru un serviciu de adunare, fiindcă aici a fost o fabrică de armament. Un asemenea loc nu este ca o biserică, fiindcă pe lângă faptul că aici se făcea armament, probabil că muncitorii jucau cărți și făceau și alte lucruri. Într-o biserică Duhul lui Dumnezeu este acolo, iar când pășești înăuntru ai un simțământ sfânt. Dar când pășim într-un loc în care știm că înainte s-au ținut distracții și alte lucruri, este mai greu să începem serviciul de adunare până când nu ne cunoaștem puțin. Noi suntem străini, iar când ne privim, nici măcar nu știm cine este cel de lângă noi, dar acest sentiment de înstrăinare trebuie îndepărtat cât mai repede posibil de lângă noi. Țineți mine că ne-am adunat aici pentru a-L sluji pe Domnul Isus și suntem gata să facem tot ce se poate pentru a ajunge în Împărăția Sa. Și eu depun toate eforturile pentru aceasta, fiindcă știu că nu pot ajunge acolo prin propriile mele puteri.

Am nevoie de rugăciunile voastre și de ajutorul Domnului, deoarece numai cu El voi putea vedea slava lui Dumnezeu coborându-Se aici ca să ne viziteze. De aceea suntem aici: fiindcă așteptăm să fim vizitați de El.

În seara aceasta nu suntem prea mulți și nu vom sta foarte mult. Și încă ceva: Mesajul meu se bazează pe toată Evanghelia, așa că ne vom ruga și pentru bolnavi. Eu nu pretind că sunt un vindecător și nici că cineva de aici ar putea vindeca pe altcineva, fiindcă există un singur Vindecător, iar Acela este Dumnezeu. Dar El a hotărât ca omul să se roage pentru bolnavi, iar noi facem aceasta, pentru

că Domnul a fost îndurător și a răspuns întotdeauna la rugăciunile noastre. Eu am fost în toată lumea și am văzut sute de mii de ologi, suferinzi, orbi, schilozi, șchiopi, care au fost vindecați de El, fiindcă *„El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre... și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.”* (Isaia 53.5). Acesta este avantajul și harul dat credincioșilor și nu este pentru necredincioși. Oamenii spun: „Nu cred că se poate întâmpla așa ceva!” Păi, cu siguranță ție nu ți se va întâmpla așa ceva, dar cei credincioși vor crede deoarece vindecarea este pentru ei. Aceasta nu înseamnă că noi suntem vindecători, așa cum faptul că predicăm salvarea nu ne face salvatori. Noi știm că există un singur Vindecător și Salvator, iar acesta este Isus Hristos pe care vrem să-L slăvim în fața oamenilor.

Nașterea din nou nu înseamnă că în biserică vin membri noi, ci înseamnă înnoirea a ceea ce ai deja. Eu m-am întrebat de multe ori la ce folosește nașterea din nou și cred că pentru un străin va părea puțin ciudat ceea ce voi spune în continuare.

Într-o zi stăteam pe malul lacului Michigan și priveam cum valurile vin și apoi se retrag lovindu-se unele de altele. Vântul bătea tare, iar valurile se ciocneau în aer, se băteau unele de altele în sus și-n jos, veneau spre mal și apoi se retrăgeau spre larg. „Doamne, ce trezire!” îmi ziceam în timp ce le priveam. Dar în lac nu este mai multă apă decât atunci când este liniștit. Așa este. Lacul are aceeași cantitate de apă, înțelegeți? Apoi m-am întrebat: „Oare de ce este atât de agitat?” La fel de agitați suntem și noi în timpul unei treziri: ne agităm unii în jurul celorlalți. Știți ce-i face aceasta lacului? Îl curăță. Tot gunoiul este scos la mal. Așadar, de ce avem nevoie de o trezire? Ca să îndepărtăm toată necredința și să vedem mai clar ce vrea Domnul de la noi. Și noi credem că în timpul acesta este o trezire pentru oameni. Sponsorul meu, fratele Urshan, frații de aici și frații de pretutindeni, sunt slujitorii Domnului, iar Isus a spus că *„Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu un năvod aruncat în mare, care prinde tot felul de pești.”* (Matei 13.47).

Năvodul Evangheliei prinde tot felul de pești și alte vietăți. Vedeți? Probabil erau căluți de mare, șerpi de apă, țestoase și pești adevărați. Noi aruncăm năvodul dar nu știm ce vom prinde în el. Haideți să punem împreună năvoadele, inimile și eforturile noastre și să tragem împreună ca să vedem dacă există pești care pot fi

folosiți de Stăpânul nostru. Numai El poate hotărî aceasta. Noi nu știm. Pentru noi, toți sunt la fel, de aceea tot ce trebuie să facem este să-i prindem în năvod. Dar Domnul știe cine sunt și i-a cunoscut de la început. Noi suntem doar niște păcătoși și nu ne-a trimis aici ca să judecăm cine este din adevăr și cine nu este.

În săptămâna aceasta rugați-vă, sunați-i pe cei apropiați și chemați-i la biserică, la unitatea care există aici, fiindcă nu avem mult timp la dispoziție. Oamenii sunt agitați când vin aici, iar pe când reușim să ne cunoaștem puțin și să ne obișnuim unii cu alții, trebuie să plecăm în altă parte. Uneori mă întreb cum ar fi dacă aș avea un cort mare și aș veni într-un oraș mare, ca acesta, și l-aș instala acolo? Atunci am putea sta mai multe săptămâni, ne-am întâlni în fiecare dimineață și aș putea să întâlnesc și mai mulți predicatori pentru a discuta aceste lucruri cu ei.

Eu cred că Domnul va binecuvânta eforturile noastre din săptămâna aceasta, și mai cred că în seara aceasta nu va mai fi nici un scaun cu roțile, nici o persoană cu probleme la inimă, cu tuberculoză sau cancer, pentru că Domnul îi va vindeca pe toți.

Eu nu-i vizitez prea des pe frați pentru că am această slujbă. Adevărul este că aș vrea să merg pe la ei, dar nu pot să slujesc în același timp și Domnului și unui om. Trebuie să stau singur și să mă rog, și mă voi ruga pentru toți. Dar voi puteți să vă adunați, să-i aduceți pe cei bolnavi și să vă rugați și pentru ei și pentru mine, fiindcă în felul acesta vom fi biruitori.

Acum aș vrea să vorbim despre temelia pe care dorim să zidim. În primul rând, noi nu reprezentăm o denominațiune. Nu avem nimic împotriva denominațiunilor, dar nici nu reprezentăm vreuna. Eu am fost ordonat predicator baptist, dar am renunțat la carnetul de membru. Desigur, nu am renunțat la frații mei, ci la apartenența la acel grup. Apoi am mers printre penticostali, ca să mă rog pentru bolnavi, fiindcă am fost însărcinat să fac aceasta. Mergând printre ei, am aflat că nu există un singur grup, ci sunt mai multe grupări diferite, așa cum sunt și în rândurile baptiste. Am văzut că și printre penticostali existau discuții despre una sau alta, la fel ca printre bapțiști, așa că i-am lăsat cu toată agitația lor. Eu am

Încercat să dau mâna cu toți și să le spun: „Toți suntem frați! Haideți să-L slujim împreună pe Domnul, și orice semne de întrebare pe care le-am putea avea, să nu le punem pe umerii denominațiunii, ci să le dăm Domnului și să încercăm să-L slujim doar pe El. Sunteți invitați cu toții aici, indiferent cine sunteți. Cât timp sunteți respectuoși, sunteți bineveniți.

Un alt aspect pe care vreau să-l ating, este felul nostru de a ne ruga pentru bolnavi. În fiecare zi, fratele Borders sau Terry, fratele Sothman sau Billy Paul, împart numere de rugăciune pentru bolnavi. De obicei o face Billy Paul pentru că aceasta este slujba lui. Dacă nu poate merge el, o voi face eu însumi. Frații vin aici, iau numerele de rugăciune și le amestecă în fața voastră, după care le împart celor care au nevoie de rugăciune. Ei fac aceasta în fiecare zi, ca să nu fie nevoie să vă împingeți ca într-o arenă, ci ca să păstrăm totul în ordine. Problema este că sunt unii care încearcă să vândă numere de rugăciune și le promit oamenilor că vor fi chemați pe platformă. Acest lucru trebuie să înceteze imediat! De fapt, acesta este motivul pentru care l-am pus pe fiul meu să facă aceasta, fiindcă știu că el nu ar vinde niciodată aceste numere.

Unii i-au zis: „Dă-mi un anumit număr de rugăciune. De unde va începe să se roage în seara aceasta? Dă-mi un număr de unde va începe rugăciunea.” Vreau să vă asigur că fiul meu nu știe de unde va începe rândul de rugăciune, de aceea amestecă numerele și le împarte. În felul acesta, el nu știe ce număr de rugăciune vă înmânează, așa că o persoană poate primi numărul unu, în timp ce următoarea primește numărul cincizeci și așa mai departe.

Seara, când încep să predic, nimeni nu știe de unde voi începe, nici chiar eu. Poate voi începe de la numărul unu, sau de la douăzeci și cinci; poate voi începe de la șaptezeci sau de la o sută și voi număra înapoi. Oricine a fost în adunările mele știe cum fac: iau orice număr care îmi vine în mine și apoi merg în ordine crescătoare sau descrescătoare. Noi facem aceasta în fiecare zi. La început, împărțeam numere de rugăciune în prima zi, dar din cauză că unele persoane veneau mai târziu, nu mai puteau primi un număr de rugăciune și astfel nu ne mai puteam ruga pentru ele în timpul întâlnirilor din acea campanie. Dar acum le împărțim în fiecare zi, pentru ca oricine dorește un număr de rugăciune, să-l poată primi. Dacă într-o

seară nu ajung la numărul pe care-l aveți, să-l păstrați pentru că vom ajunge la el înainte de încheierea campaniei. Totuși, există multe persoane care primesc vindecare în audiență, sunt chiar mai multe decât cele care vin pe platformă, și aceasta din cauză că cea care vă vindecă este credința voastră, nu rugăciunile noastre. Rugăciunea noastră ajută, fără îndoială. Noi ne adunăm și ne rugăm pentru voi, iar aceasta ajută.

Cu ajutorul Domnului, duminică după-amiază ne vom ruga pentru fiecare dintre voi. Vom lua numerele de rugăciune și ne vom ruga pentru toți. Sau o putem face sâmbătă seara; depinde ce vor spune frații noștri de aici.

Acum aș vrea să vă spun ceva ca să înțelegeți felul meu de lucrare. Motivul pentru care întrerup adesea rândul de rugăciune este că țelul meu este ca oamenii să-L primească pe Hristos ca Vindecător, fără ca cineva să-și pună mâinile peste ei.

De obicei, când vine un evanghelist în oraș, primește toată atenția bisericii, iar după ce acesta pleacă, biserica se uită la păstor și spune: „Păi, păstorul nostru...” Vreau să știți că păstorul vostru este omul lui Dumnezeu, iar voi trebuie să-l respectați și să știți că a fost rânduit de Dumnezeu să se roage pentru bolnavi ca orice alt trimis.

Scopul nostru principal este ca voi să vedeți prezența lui Isus Hristos aici, ca să știți că El este prezent în mijlocul nostru și să-L acceptați ca Salvatorul și Vindecătorul vostru. Dacă nu ești salvat, acceptă-L ca Salvatorul tău, iar dacă nu ești vindecat, acceptă-l ca Vindecătorul tău, fiindcă atunci nimeni nu va putea spune: „Frate Cutare, întinde-ți mâinile peste mine.” Nu! Pentru că nu este vorba de un om. Vreau să țineți minte tot timpul că cel mai important lucru este că Îl atingeți pe El, fiindcă Biblia spune că *„El este Marele Preot care poate fi atins prin simțirea neputințelor noastre.”* Deci țineți minte: voi Îl atingeți pe El. Păstorul vostru are dreptul să-și pună mâinile peste bolnavi, dar nu numai el, fiindcă Biblia spune că *„aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred.”* Înseamnă că orice credincios poate să-și pună mâinile peste un bolnav, fiindcă are acest drept. În rugăciune, tu te identifici cu acea persoană. Este ca în cazul în care, prin credință, îți întinzi mâinile

peste Hristos și te identifici cu Jertfa. Amintiți-vă aceasta și rugați-vă cu sinceritate.

După ceasul meu este ora nouă fără un sfert și voi încerca să închei până la ora nouă și jumătate. Poate vi se pare că slujba mea este puțin ciudată, dar chiar dacă este așa, să nu o puneți deoparte. Stați jos, luați Biblia și cugetați! Eu cred că Domnul poate face lucruri pe care le-a scris în Scriptură, dar sunt foarte mulțumit să văd că împlinește ceea ce a scris în ea. Spun aceasta pentru că trăim în zile în care se întâmplă tot felul de lucruri ciudate, lucruri care nu sunt conform Scripturii, dar după cum știți, Isus a spus: „*Cum a fost în zilele lui Noe...*” Poate în zilele acelea au fost oameni care au construit bărci, dar ele nu au fost construite de Domnul, iar când a venit vremea să navigheze cu ele, nu au putut s-o facă. Mie îmi place ca Mesajul să fie construit de Dumnezeu cu Scriptura, să fie un Mesaj biblic, un Mesaj care conține adevărul Scripturii, fiindcă atunci este „Așa vorbește Domnul!” și va sta în picioare pentru că nu este cuvântul meu, ci este Cuvântul Lui; fiindcă este un Mesaj luat din Scriptură.

Noi trăim într-o continuă schimbare a lucrurilor. Este ca atunci când vrei să construiești o clădire: când ajungi la un colț, trebuie să faci acel colț. Nouă ne place să construim pereți drepecți, să avem numai un perete mare, dar noi construim o clădire și ajungem la colțuri, la schimbări pe care trebuie să le facem. Este așa cum a spus fratele Don Price cu puțin timp în urmă: „Când trebuie să facem acele schimbări, vin necazurile. Este greu să faci acel colț și să-l faci cum trebuie.”

Fratele Borders vorbește în fiecare seară de pe platformă. El este cel care se ocupă de organizarea serviciilor. Este aici și doctorul Lee Vayle. L-am întâlnit în Kentucky, conducând un Ford cu treizeci de mile pe oră (patruzeci și opt de kilometri). El este persoana însărcinată cu relațiile cu publicul. Cred că la un moment dat va vorbi și el adunării, și poate o va face în fiecare zi. Dacă aveți întrebări, vă rog să vă adresați fratelui Vayle, pentru că el vă va putea ajuta. În ordine.

Înainte de a citi Cuvântul Domnului, vă rog să vă ridicați în picioare. Noi ne-am ridicat când am cântat cântarea de la început și când ne-am rugat, deci de ce să nu ne ridicăm și când citim Cuvântul?

În seara aceasta vom citi din **Evrei 13.1-8**:

„Stăruți în dragostea frățească.

Să nu dați uitării primirea de oaspeți, căci unii, prin ea, au găzduit fără să știe pe îngeri.

Aduceți-vă aminte de cei ce sunt în lanțuri, ca și cum ați fi și voi legați cu ei; de cei chinuiți, ca unii care și voi sunteți în trup.

Căsătoria să fie ținută în toată cinstea, și patul să fie nespurcat, căci Dumnezeu va judeca pe curvari și pe preacurvari.

Să nu fiți iubitori de bani. Mulțumiți-vă cu ce aveți, căci El însuși a zis: „Nicidecum n-am să te las, cu niciun chip nu te voi părăsi.”

Așa că putem zice plini de încredere: „Domnul este ajutorul meu, nu mă voi teme: ce mi-ar putea face omul?”

Aduceți-vă aminte de mai marii voștri, care v-au vestit Cuvântul lui Dumnezeu; uitați-vă cu băgare de seamă la sfârșitul felului lor de viețuire și urmați-le credința!

Isus Hristos este același ieri și azi și în veci!”

Să ne plecăm capetele pentru rugăciune. În timp ce stăm cu capetele și inimile plecate, mă întreb dacă în seara aceasta sunt cereri și dacă doriți să fiți amintiți în rugăciune. Vă rog să ridicați mâinile spre Dumnezeu și să spuneți: „Doamne, adu-

Ți aminte și de mine!”

Tată ceresc, ne apropiem de tronul Tău divin în Numele Domnului nostru Isus Hristos, care a spus: „...dacă veți cere Tatălui ceva în Numele Meu, vi se va da.” Îți suntem recunoscători pentru această făgăduință, fiindcă știm că credința noastră poate învinge orice urmă de îndoială; fiindcă știm că, prin credință, vorbim direct cu Dumnezeu cel Atotputernic, fiindcă aceasta este o făgăduință. Și pentru că este scris că „*acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor*” (Matei 18.20) fiecare dintre noi avem o rugămintă în timp ce stăm cu mâinile ridicate spre Tine, Doamne. Tu știi ce este în inimile noastre și Te rugăm să ne dai un răspuns. Noi nu îl merităm, dar Tu ai făgăduit că ni-l vei da, și știi că vei face aceasta pentru că Tu ești marele Dumnezeu și Judecător al cerului și al pământului.

Doamne, ai spus Tu ceva ce nu s-a împlinit? Departe de Dumnezeu să facă așa ceva! Atunci când lipsește ceva, noi trebuie să avem credință, trebuie să credem că vom primi ceea ce cerem.

Doamne, în seara aceasta Te rugăm să ridici credința noastră în așa măsură încât să pătrundem, prin ea, dincolo de lucrurile înțelese; și să nu încercăm să înțelegem, ci doar să credem. „*Credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd și nu se pot dovedi.*” (Evrei 11.1). Noi credem, iar Dumnezeu împlinește. Doamne, ne rugăm ca îngerii Domnului să stea la fiecare ușă, la fiecare rând și lângă fiecare loc și să le arate păcătoșilor că sunt greșiți, că sunt păcătoși și că trebuie să-L accepte pe Domnul Isus. Îngăduie ca Duhul Sfânt să vină peste noi în timp ce vorbim despre El și prezența lui Isus Hristos este atât de reală. Ajută-ne, Doamne. Te rugăm ca niciunul dintre noi să nu fie slab, ci fiecare suflet care a intrat pe ușa aceasta să aibă o credință atât de mare încât să fie vindecat.

Doamne, binecuvântează bisericile și slujbele din toată țara și fie ca printre oamenii aceștia simpli și sinceri, care încearcă să țină credința care a fost dată sfinților atunci când treceau prin vremuri de strâmtorare, să se producă acea

trezire de modă veche, care mai apoi să pătrundă și în alte biserici, astfel încât sfinții înfometați să plângă, iar păcătoșii să se nască în Împărăția lui Dumnezeu ca sfinți. Te rugăm aceasta, Doamne, pentru că acesta este scopul nostru; aceasta este în inimile noastre, și încercăm să facem totul spre onoarea Numelui Tău, deoarece știm că nu vom mai fi mult pe acest pământ.

Noi vedem cum Pământul tremură și se scutură din nou, ca în vinerea când a fost răstignit Domnul Isus, cu o mie nouă sute de ani în urmă. Tu ai spus că vor fi cutremure, iar noi vedem toate semnele și știm că timpul este aproape.

Doamne, dorința noastră este să lucrăm cât se mai poate, pentru că atunci când viața aceasta se va sfârși, nu vom mai putea lucra.

Tată ceresc, Te rugăm să ne ajuți să ne dăm toată silința, iar atunci când se va termina adunarea, ajută-ne să simțim că am făcut tot ce era posibil. Te rugăm, Tată. Te rog să-i binecuvântezi pe frații mei, oriunde s-ar afla. Binecuvântează-i pe cei care se află aici, în adunare, și pe toți cei care ascultă Cuvântul Tău, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin. Îți mulțumesc, frate. Puteți să vă așezați.

În seara aceasta aș vrea să țin o predică despre descoperirea lui Isus Hristos în toate timpurile, deoarece în Evrei citim că El este Același ieri, azi și în veci, iar noi dorim să vedem cum a fost în trecut. Noi vorbim mult despre El. De fapt, de aceea suntem aici: ca să vorbim despre El.

Dacă El este Același ieri, azi și în veci, și dacă a fost văzut și cunoscut în trecut, de ce nu este posibil acest lucru și astăzi? Dacă ieri, în zilele care au trecut, El a fost văzut, cunoscut și recunoscut, de ce nu se poate face aceasta și astăzi?

Cei care au auzit ceva despre această mare Persoană, nu au putut să se oprească, ci au dorit să afle din ce în ce mai multe despre El. Numele lui Isus Hristos nu este

un nume oarecare, ci este Numele care îi atrage pe oameni, fiindcă există ceva deosebit în legătură cu El.

Fiecare om știe că vine de undeva, dintr-un loc care nu aparține acestei lumi. El știe că există o perdea întunecată care stă între el și locul în care se afla înainte de a veni aici, și știe că trebuie să pășească dincolo de acea perdea. Omul a dorit dintotdeauna să știe de unde a venit, cine este și încotro se îndreaptă. Cred că există milioane de cărți care au fost scrise cu privire la acest subiect, dar există o singură Carte care are șaiszeci și șase de cărți și care îți poate spune de unde vii, cine ești și încotro te îndreapți, iar această Carte este Biblia. Ea este Cuvântul care îți poate spune aceasta.

Astăzi există o mulțime de oameni care au tot felul de păreri cu privire la Isus Hristos. Astfel, unii Îl privesc ca pe un mare Învățător, dar El a fost mai mult decât un învățător. Înțelegeți? Nici un om nu a mai vorbit ca El, dar pentru multe biserici de astăzi, Isus este mai mult decât un filozof, iar faptul că nimeni n-a mai învățat ca El până atunci, este ceva mai mult decât o mare filozofie. „El este Cel mai mare și mai minunat Istoric și Învățător. Învățătura Lui este bună. O parte din ea poate fi crezută, dar o parte nu. El a fost și un mare Filozof,” spun ei. Cu alte cuvinte, Îl privesc ca pe Confucius, un mare filozof chinez care a trăit cu sute de ani în urmă. Dar Isus a fost mai mult decât un Învățător. Unii oameni cred că El a fost doar un Om bun, și într-adevăr, a fost un Om bun. A fost singurul Om bun pe care L-a avut lumea. A trebuit să existe un Om bun care să moară pentru noi, oamenii, ca să ne facă buni. Noi nu am meritat aceasta, dar printr-un singur Om bun, noi, adunătura de oameni răi, am fost făcuți buni, fiindcă ne-a răscumpărat pe toți. Înțelegeți?

Cât de neînțelept trebuie să fii ca să respingi singura cale pe care poți fi răscumpărat! Există o singură cale, un singur Plan de salvare, iar să respingi acest Plan, această singură cale prin care poți fi salvat, să respingi Planul lui Dumnezeu este cel mai prostesc lucru pe care-l poți face. Există multe alte planuri, dar Dumnezeu are unul singur, iar acela este prin Isus Hristos și numai prin El. Nu printr-un sistem educațional sau denominațional, nu prin altceva, ci numai și numai prin Isus Hristos. Acesta este Planul veșnic al lui Dumnezeu: prin El. Dumnezeu face întotdeauna lucrurile într-un singur fel și nu Își schimbă niciodată felul de

lucrare.

Unii au spus despre El: „Este un profet!” El a fost într-adevăr Profet, dar a fost mai mult decât un profet. De-a lungul vremii au existat mulți profeți, însă toți au murit, dar Omul acesta a luat cheile morții, ale iadului și mormântului, așa cum a luat Samson porțile de la Gaza, a luat moartea și țepușul morții și le-a biruit, iar a treia zi, a triumfat, așa că toți cei ce cred în El sunt mai mult decât biruitori. Totul a fost biruit, așa că nu trebuie decât să mergem înainte cu cântecul biruinței în inimile noastre. El este marele Biruitor și acest mare Biruitor este mai mult decât un profet.

Noi știm că profeții au fost oameni deosebiți, fiindcă Cuvântul lui Dumnezeu a venit numai la ei. Scriptura spune clar că *„El nu face nimic fără să descopere taina Sa slujitorilor Săi, proroci.”* (Amos 3.7). Ei au fost oameni deosebiți, dar acest Om a fost mai mult decât un profet.

Mulți oameni cred că Isus Hristos a fost un Om cu o minte extraordinară care a venit să pună bisericile în ordine și care a știut cum să facă aceasta.

Cu puțin timp în urmă, am auzit un preot spunând: „Isus Hristos a organizat prima biserică romană și a știut cum să facă aceasta.”

Biserica nu a fost organizată niciodată, iar începuturile ei nu se regăsesc la Roma! Totul a început la Ierusalim, în ziua de Rusalii, nu la Niceea sau la Roma. Isus nu a organizat niciodată nimic! Tot ce a făcut El, a fost să strige chemarea, așa că tu nu ești organizat în Hristos, ci ești născut în Împărăția lui Dumnezeu.

De curând am avut cea de-a cincizecea aniversare a mea. Familia Branham nu m-a rugat niciodată să ader la ea, ci m-am născut un Branham.

Așa suntem și creștini. Noi ne naștem creștini prin puterea de răscumpărare a lui Isus Hristos; deci suntem creștini prin naștere. Aceasta ne face ființe noi. În starea noastră veche, noi nu am fi putut fi niciodată creștini. De aceea, astăzi sunt o mulțime de oameni care spun că sunt creștini, dar trăiesc cum vor. Ei n-au experimentat niciodată nașterea din nou, acel lucru care te schimbă și îți schimbă viața. Este ca și cum ai scoate tot sângele dintr-un om și ai pune altul în locul lui; este ca și cum ai lua viața veche dintr-un om și ai injecta în locul ei Viața lui Hristos, pentru ca acel om să devină o făptură nouă, o creație nouă.

Dacă îi întrebi pe penticostali: „Cum credeți că a fost El?” îți vor răspunde: „Cu siguranță, El a fost un penticostal!” Dacă îi întrebi pe metodiști, ei vor spune că a fost metodist și așa mai departe. Adevărul este că există un singur răspuns corect, iar pe acesta îl putem afla dacă privim în Scriptură. Dorința mea este ca serviciile ținute să fie conform Scripturii, iar dacă nu sunt, este datoria voastră să veniți și să mă corectați.

Singura modalitate de a vedea cum este El astăzi este să aflăm cum a fost în vechime. Înțelegeți? Scriptura spune că El este Același ieri, azi și în veci, iar dacă putem afla cum a fost, înseamnă că este Același și astăzi, pentru că nu S-a schimbat. Vedeți? Biblia spune că „*El este Același,*” A-c-e-l-a-ș-i, „*ieri, azi și în veci.*”

Dacă citim în Ioan 1 găsim următoarele cuvinte: „*La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.*” Aș putea să împart această frază și s-o studiem?

La început El a fost Cel veșnic, veșnicul. El nu era Dumnezeu pentru că cuvântul englezesc „Dumnezeu” înseamnă „Cel căruia i se aduce închinare.” Dar atunci nu era nimeni care să-L laude și să-L aducă închinare. El era doar Cel veșnic, dar în Sine erau diferite atribute. Cu alte cuvinte, în El se regăseau gândurile Lui, iar acele gânduri erau atributele Lui. Apoi a ieșit Cuvântul, Acesta fiind gândul exprimat. „*La început a fost Cuvântul.*” Dar înainte de a fi exprimat, Cuvântul a fost un gând, un atribut.

În această gândire, El avea să fie Dumnezeu. Probabil că la început, El a creat îngerii și a fost lăudat de ei. Vedeți, era Dumnezeu.

Dar în El se regăseau și atributele de Tată, de Fiu, de Salvator, însă nimeni nu era pierdut. Trebuia să fie pierdut cineva și trebuia să existe o cale pentru aceasta. În El era calitatea de Vindecător, dar nimeni nu era bolnav, așa că era nevoie să fie cineva bolnav pentru ca El să-l poată vindeca. În felul acesta, El și-a făcut cunoscute atributele.

Vă rog să țineți minte că dacă ați avut vreodată Viață veșnică, ați avut-o cu El. Înțelegeți? Ați avut-o cu El, pentru că Isus era Salvatorul care a venit să ne salveze. „A salva ceva” înseamnă „a aduce înapoi în locul de unde a căzut sau de unde a plecat.” „Salvează-l” înseamnă „adu-l înapoi.” Astfel, tu, felul în care arăți, tot ce ții de existența ta, numele tău, reprezintă ceea ce gândea Dumnezeu despre tine înainte de întemeierea lumii. Isus nu a venit să salveze totul. El a vrut aceasta, dar a venit să salveze ceea ce era în gândurile Lui înainte de întemeierea lumii. Acesta este adevărul. El era Cuvântul care S-a făcut trup. Înțelegeți? *„Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine.”* (2Corinteni 5.19). Cuvântul reprezintă modul în care Dumnezeu S-a gândit să facă totul, și El S-a exprimat prin Isus Hristos. Cuvântul era Dumnezeu care S-a făcut trup, materie.

Dar tu trebuie să mori. Este ca și cum ai încerca să faci o fotografie. Tu ești negativul și orice negativ trebuie să treacă prin camera obscură, prin tot felul de substanțe pentru a deveni acea fotografie și ca să vezi ce ești cu adevărat. Tu ești un atribut, o imagine a Lui; ești imaginea Lui exprimată. Negativul a fost luat, viața ta umană a fost luată, dar înainte trebuie să trecem prin camera obscură, prin mormânt; trebuie să trecem prin transformare pentru a veni înapoi ca o imagine a Lui. Oh, Doamne, vom fi tineri pentru totdeauna! Toate greșelile și slăbiciunile noastre vor fi șterse, fiindcă vom fi salvați și atributele lui Dumnezeu vor fi aduse înapoi. Dumnezeu, Trupul, Hristos în Biserică. Așa cum este soțul și soția sa, așa va fi Hristos și Soția Lui, pentru că totul a fost adus înapoi și gândurile Lui au fost exprimate.

Poate ziceți: „Va dura mult până se vor întâmpla toate acestea!” Nu și pentru Dumnezeu. Noi suntem limitați, mărginiți și trebuie să ne grăbim.

Mă gândesc că am plecat de la Jeffersonville și am condus cu 48Km/oră, așa că mi-a trebuit o zi și puțin din noapte ca să ajung la Birmingham. Mă gândesc că pentru mine nu a însemnat foarte mult, dar cum ar fi dacă același traseu ar fi făcut de o furnică? Ce-ar însemna pentru ea această distanță? Unei furnici i-ar trebui mii de vieți ca să facă acest traseu, dar pentru mine nu a însemnat foarte mult.

Dar pentru un avion? Sau pentru o rază de soare? Sau pentru un astronaut? Dar pentru Dumnezeu? Vedeți? După felul în care percepe Dumnezeu timpul, Isus a fost crucificat doar ieri, fiindcă pentru El o mie de ani înseamnă numai o zi. Pentru El este ca și cum ar fi o zi. Așadar, pentru El abia dacă a trecut o săptămână, dacă am socoti timpul de la creație înapoi.

Dumnezeu cu gândurile Lui a devenit palpabil, iar aceasta ne-a adus Viața veșnică, și noi știm că există numai o formă de Viață veșnică, iar aceasta este Dumnezeu. Noi Îl vedem pe Dumnezeu în biserica Sa și pe Dumnezeu în Fiul Său, dar este același Dumnezeu: Dumnezeu deasupra noastră; Dumnezeu cu noi și Dumnezeu în noi, aducând totul înapoi.

„La început a fost Cuvântul.”

Dacă am vorbi despre Cine va judeca lumea, poate cineva va spune: „L-am auzit pe un catolic spunând că Dumnezeu va judeca lumea prin biserica catolică.” Dacă va face așa, prin care biserică catolică o va judeca? Vedeți, există atâtea biserici catolice: biserica romano-catolică, greco-catolică, etc. Prin care din ele ar judeca El? Dacă va judeca lumea prin biserica catolică, atunci biserica protestantă iese din ecuație. Dacă o judecă prin biserica protestantă, atunci biserica catolică este afară. Poate ziceți: „Stai puțin, frate Branham! Toate bisericile sunt bune,” dar nu este așa. O, nu! Amintiți-vă că la început, Dumnezeu le-a spus lui Adam și Evei să stea în spatele Cuvântului Său. Dacă ar fi ascultat, Satan nu i-ar fi putut spune că nu

este așa. El n-a făcut decât să citeze greșit o frază spusă de Dumnezeu. Și dacă o frază atât de simplă a cauzat atâtea probleme, boli, dureri de cap, neazuri, amărăciune, înseamnă că o frază mică și simplă ne-ar putea tăia de la Viață. Dumnezeu nu va judeca lumea din prisma unui grup, ci o va face prin Isus Hristos, iar Isus Hristos este Cuvântul: „*La început a fost Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu.*” El este Cuvântul, iar Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi. El este Cuvântul exprimat al lui Dumnezeu în fiecare epocă, și Cuvântul Îl face pe Dumnezeu același ieri, azi și în veci.

La început, El a fost găsit în profeți. Vreau să vă amintesc că profeții sunt oamenii pe care Dumnezeu i-a ales ca să vorbească prin ei. Vă rog să observați că încă de la început, El S-a identificat prin ființa umană.

Dumnezeu are întotdeauna un fel de a face lucrurile și nu îl schimbă niciodată. Acesta este motivul pentru care eu pot crede Cuvântul Lui. Astfel, dacă Dumnezeu este chemat într-o anumită problemă și ia o decizie, de fiecare dată când este chemat trebuie să acționeze la fel. Dacă felul Lui de lucrare s-ar schimba, înseamnă că nu a procedat corect prima dată. Dacă El este chemat să salveze un om și îl salvează, o face pe o anumită bază, iar dacă este chemat să salveze un alt om, trebuie să procedeze la fel ca prima dată, fiindcă dacă nu face așa, înseamnă că nu a procedat bine prima dată. Dacă El este chemat să vindece un om, și îl vindecă pe o anumită bază, atunci trebuie să procedeze la fel și atunci când este chemat să vindece al doilea om. Dacă nu face aceasta, înseamnă că a procedat greșit, ceea ce este imposibil pentru că El este infinit, omniprezent, Atotștiutor și neschimbător.

Noi suntem ființe mărginite, așa că astăzi putem spune că este bine un lucru, iar mâine să ne schimbăm părerea și să-l facem mai bine. Astfel, acum construim case mai bune decât s-au construit cu o mie de ani în urmă. Avem mașini mai bune decât în urmă cu douăzeci de ani, avem mijloace de transport mai bune, etc. Noi putem deveni mai buni în ceea ce facem pentru că învățăm, dar Dumnezeu nu trebuie să învețe nimic pentru că El este desăvârșit. Așadar, El și Cuvântul Său sunt una, și Cuvântul Său este desăvârșit.

Dacă nu credeți aceasta, vă rog să nu veniți în rândul de rugăciune, pentru că puteți primi ceea ce cereți numai dacă credeți. Știința se bazează pe ceva de care suntem siguri, dar credința adevărată se odihnește pe Piatra veșnică din Lumea veșnică a lui Dumnezeu. Ea nu se schimbă, ci rămâne statornică indiferent ce se va întâmpla.

Cuvântul nu Se poate schimba, iar credința stă pe aceasta.

Biblia spune că *„cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.”* (Matei 24.35). Bărbații și femeile care s-au ridicat, au crezut că El este adevărul, și așa este: El, Cuvântul, este Adevărul.

Dumnezeu Și-a împărțit Cuvântul în toate timpurile, și aș vrea să observați că întotdeauna, înainte de momentul când Cuvântul Domnului a venit la un profet, oamenii au făcut lucrurile într-un mod foarte greșit. Cercetați Scriptura și veți vedea că așa este. Dar amintiți-vă că Dumnezeu este neschimbător și că El nu-Și poate schimba felul de lucrare. El trebuie să procedeze întotdeauna la fel, nu Se poate schimba.

Lăsați-mă să vă dau un exemplu. Când omul a căzut în păcat, Dumnezeu a trebuit să-l judece sau să găsească o cale prin care să-l salveze. Și noi știm că în grădina Eden, El a făcut un plan de salvare a omului, a găsit o cale, aceasta fiind prin sângele vărsat al unui nevinovat; și nu a schimbat-o niciodată. Noi am încercat să construim orașe, turnuri, să educăm, să organizăm, dar totul a eșuat. Dumnezeu îl poate întâlni pe om numai sub sângele Celui nevinovat. El a făcut aceasta în grădina Eden și a continuat să procedeze tot așa, pentru că nu Își schimbă niciodată felul de lucrare. Dacă o va face, înseamnă că este la fel de mărginit ca mine și tine.

Poate ziceți: „Eu am greșit acolo, dar de data aceasta sunt sigur că am dreptate.” Dumnezeu nu va spune niciodată asemenea cuvinte. El are dreptate de la început și nu trebuie să schimbe nimic. El a făcut o făgăduință și pentru că este Dumnezeu,

va sta pe această făgăduință.

Avraam a fost convins că Dumnezeu Își va ține făgăduința pe care i-a făcut-o, așa că a mers înainte împotriva științei, a dovezilor științifice, împotriva motivelor, împotriva a orice ar fi fost. El a pus Cuvântul lui Dumnezeu pe primul loc și a spus: „Pentru mine sunt greșite toate celelalte lucruri.” Avraam urma să aibă copilul făgăduit. Nu știa cum, dar avea să-l aibă și pentru că a crezut, l-a avut.

Noi vedem că de-a lungul istoriei, Dumnezeul cel neschimbător a avut un fel de a face lucrurile. Vă rog să mai aveți puțină răbdare.

La început, El le-a vorbit prorocilor, iar Cuvântul Domnului a venit la profeți. Ei aveau însărcinarea să spună lucrurile divine și tot ce spuneau se întâmpla întocmai, aceasta fiind și modalitatea prin care se știa dacă acel om era sau nu era profet. Profetul este un văzător. El spune mai dinainte lucrurile care se vor întâmpla, fiind de asemenea un interpret divin al Cuvântului scris. Fiecare dintre voi știe aceasta.

În limba engleză, cuvântul „profet”, p-r-o-f-e-t, înseamnă predicator sau propovăduitor, dar în Vechiul Testament, profetul era cineva care vestea lucrurile mai dinainte. Astfel, Cuvântul spune: *„Când va fi printre voi un proroc, Eu, Domnul, Mă voi descoperi lui...”* (Numeri 12.6). Dacă ceea ce spune el se va întâmpla, să-l ascultați, dar dacă nu se va întâmpla, să nu-l ascultați pentru că profeția este falsă. Dacă este trimis de Mine, Eu Mă voi descoperi lui și orice va spune se va împlini întocmai. El s-a născut în lume pregătit mai dinainte de Dumnezeu pentru slujba sa, deoarece *„lui Dumnezeu nu-l pare rău de darurile și de chemarea făcută.”* (Romani 11.29). Ele sunt hotărâte mai dinainte de Dumnezeu.

Încă înainte ca lumea să fie creată, El știa totul despre ea. El a știut fiecare purice, fiecare muscă, și de câte ori va clipi fiecare în viața lui pe pământ. Vedeți, aceasta Îl face pe Dumnezeu infinit. Dacă n-ar ști aceste lucruri, n-ar fi infinit. Dar El știe totul, fiindcă este Atotștiutor, iar această calitate Îl face și Omniprezent. El știe și a

știut totul încă înainte de întemeierea lumii.

El a știut că noi vom fi astăzi aici, încă înainte de întemeierea lumii, și a știut de câte ori voi ridica mâinile în sus și de câte ori le voi lăsa în jos. Încă înainte de întemeierea lumii, El a știut de câte ori vei clipi și tot ce vei gândi. De ce ne temem când știm că Dumnezeu este Tatăl nostru? Așa este. El este Tatăl nostru. Oamenii și-au pierdut credința și încrederea în El, dar noi nu trebuie să ne îngrijorăm.

Acest lucru s-a întâmplat în fiecare epocă, fiindcă Dumnezeu ne-a trimis tot timpul Cuvântul Său ca să-L credem, dar noi am încurcat lucrurile. Atunci, Dumnezeu a trimis un profet care a readus Cuvântul și astfel a putut fi crezut în acea epocă. Dacă mergeți prin toate epocile bisericii, îi veți putea vedea pe toți cei care au ținut credința creștină.

Vă rog să observați că Domnul i-a vorbit lui Noe, care era un profet, și i-a spus ce urma să se întâmple. El a profețit și tot ce a spus s-a împlinit întocmai.

Vă rog să-l observați pe Iosif. El este un exemplu desăvârșit spre Hristos deoarece Dumnezeu era în el. Astfel, Iosif era iubit de tatăl său, care era un proroc, și urât de frații săi. El era urât fără teme. Nu avea nici o vină, fiindcă era ceea ce era. Iosif este un simbol care se regăsește în toate epocile bisericii: era urât de ceilalți, la fel ca și creștinii din toate epocile. Întotdeauna când intră în scenă un profet, este urât din același motiv pentru care a fost urât și Iosif. El putea să tălmăcească vise și nu greșea niciodată; putea să vestească mai dinainte lucruri care urmau să se întâmple și nu a greșit niciodată, dar frații lui îl urau fără motiv.

Vă rog să observați că viața lui era un simbol spre viața lui Isus Hristos. El a fost vândut pentru douăzeci de arginți, dar apoi a fost scos din închisoare și pus la dreapta lui Faraon, conducătorul lumii din vremea aceea. Și de fiecare dată când părăsea palatul, suna trâmbița și se striga: „În genunchi! Trece Iosif!” Este un simbol desăvârșit pentru Hristos în timpul Mileniului. Atunci trâmbița va suna, El va veni în față și fiecare genunchi va trebui să se plece înaintea Lui și fiecare limbă va

mărturisi că Isus Hristos este Domnul.

Observați, când era în închisoare, Iosif era profet. El a fost vândut și apoi a ajuns în închisoare din pricina soției lui Potifar. Acolo, pitarul și paharnicul împăratului au avut câte un vis, iar Iosif le-a tălmăcit pe amândouă. Astfel, unul dintre ei a fost salvat, iar celălalt a fost omorât.

Așa s-a întâmplat și cu Isus când era pe lemnul crucii: unul dintre tâlhari a fost salvat, iar celălalt a fost ucis.

Să-l privim puțin și pe Moise. El nu a venit în duhul și nici cu Mesajul pe care l-a adus Noe, deoarece a venit într-un alt timp și a fost însărcinat să împlinească un alt Cuvânt al lui Dumnezeu care îi spusese lui Avraam: *„Să știi hotărât că sămânța ta va fi străină într-o țară care nu va fi a ei; acolo va fi robită și o vor apăsa greu, timp de patru sute de ani., dar Eu o voi scoate afară cu Mâna Mea puternică.”* (Geneza 15.14).

Dar când a fost chemat Moise, a fost nevoie de patruzeci de ani pentru a scoate afară toată doctrina veche, iar după acei patruzeci de ani, Dumnezeu l-a chemat din Lumina supranaturală, din Stâlpul de Foc care s-a arătat într-un rug care nu se mistuia, și în cinci minute l-a învățat mai mult decât învățase în cei patruzeci de ani, pentru că stătea în prezența Lui.

Când un bărbat stă în prezența lui Dumnezeu, învață întotdeauna ceva.

Tu nu poți învăța din cărți; nu-l poți cunoaște pe Dumnezeu din cărți. Poate vei spune: „Bărbatul acesta este doctor în teologie!” După părerea mea, aceasta îl îndepărtează de Dumnezeu, nu-l apropie, pentru că tu nu-l cunoști pe Dumnezeu prin educație, ci prin credință. Tu trebuie să crezi în El, fiindcă numai așa îl poți cunoaște pe Dumnezeu. Astfel, cred că întâlnirile noastre, care au loc în prezența Sa divină, trebuie să vă mărească credința în El. Și nu contează ce spune știința

sau necredincioșii, Hristos a fost trimis pentru voi, credincioșii. De aceea, ai dreptul să te bucuri de părtășia cu El, de binecuvântările Lui și de tot ceea ce a plătit El.

Nici un bărbat nu are dreptul să predice Evanghelia până nu îngenunchează pe pământ sfânt înaintea Stâlpului de Foc și până nu aude Vocea lui Dumnezeu, pe Dumnezeu vorbindu-i. Vedeți voi, religioșii de astăzi pot spune: „Aceste lucruri s-au întâmplat demult. Atunci s-a întâmplat aceasta și cealaltă,” dar un om care L-a întâlnit pe Dumnezeu față în față și a vorbit cu El, nu poate fi învins de un drac sau de un religios. El s-a întâlnit cu Dumnezeu și nu mai are nevoie de nimeni să-i spună altceva.

De-a lungul timpului, Dumnezeu S-a descoperit și a vorbit prin profeții Săi.

Acum vă rog să vă gândiți la Isus din Nazaret. Și El a fost un Profet. Astfel, Moise a spus în Deuteronom 18.15: *„Domnul Dumnezeuul tău îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un proroc ca mine: să ascultați de el!”*

Vă rog să observați că în fiecare perioadă de timp, tot Israelul a crezut în profeți atunci când aceștia au fost legitimați de Dumnezeu. În Evrei 1 citim: *„După ce a vorbit în vechime părinților noștri, prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul...”* Vedeți, prin Fiul Său, Isus Hristos. Dumnezeu nu-și schimbă niciodată felul de lucrare, ci procedează întotdeauna la fel. El nu S-a folosit niciodată de un sistem, de o organizație sau de un grup, ci Se folosește întotdeauna de o singură persoană.

Este în ordine dacă ești metodist, baptist, prezbitarian sau pentecostal, dar Dumnezeu lucrează cu fiecare individ în parte. El lucrează cu tine, nu cu biserica ta; și lucrează numai cu cei care sunt în Cuvântul Său. Întotdeauna a fost așa.

Nu există o așa zisă școală de profeți. Odată, ei au încercat să facă aceasta, dar au eșuat. De exemplu, Ahab a avut un grup de profeți, dar Dumnezeu a avut unul

singur, pe Mica, iar acesta era urât de ceilalți. Mica avea adevărul Cuvântului deoarece profeția lui era în acord cu Cuvântul.

Întotdeauna trebuie să fie așa, fiindcă profetul este trimis să aducă Cuvântul făgăduit pentru acel timp. Dar și în timpul acela s-a întâmplat la fel ca în zilele lui Isus: ei nu l-au recunoscut pe profet. Priviți-i pe farisei și saduchei, pe acei oameni învățați care astăzi nu mai sunt printre noi. Ei trebuiau să se nască dintr-o anumită seminție, din seminția lui Levi. Strămoșii lor au fost preoți și au studiat zi și noapte Cuvântul, dar atunci când Cuvântul S-a arătat printre ei, nu l-au recunoscut pentru că au rămas la tradițiile lor. Nu e de mirare că Isus le-a zis: *„Ați desființat frumos porunca lui Dumnezeu, ca să țineți datina voastră și L-ați făcut fără putere.”* (Marcu 7.9). Isus a venit exact cum fusese profețit, dar ei n-au văzut aceasta din pricina tradițiilor lor, și au spus: *„Cum este posibil ca acest copil care s-a născut nelegitim, într-un staul, să fie El? Acest Isus nu a mers la nicio școală, nu are nici o diplomă, nici un carnet de membru și nu aparține niciunei organizații. Cum ar putea fi El, Cel Ales?”* Dar El era, însă ei nu au putut vedea aceasta, deși le-a spus: *„Lucrările pe care le fac, mărturisesc despre Mine. Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.”* (Ioan 5.39). Și a adăugat: *„...dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar lucrările acestea, pentru că ele mărturisesc despre Mine.”* (Ioan 10.38). *„...dacă ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine, pentru că el a scris despre Mine.”* (Ioan 5.46). Vedeți? Ei erau atât de orbiți încât nu au putut vedea aceste lucruri.

Vă întrebați cumva dacă această situație s-ar putea repeta astăzi? S-a profețit că va fi la fel. Poate ziceți: *„În zilele noastre?”* O, da, se întâmplă chiar acum!

„...oamenii vor fi... vânzători, obraznici, îngâmfați; iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu;

având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează-te de oamenii aceștia.” (2Timotei 3.4-5). Aceste cuvinte au fost rostite de un proroc și trebuie să se împlinescă. Mă întreb dacă noi ne apropiem de acele vremuri și dacă ei erau aproape de ele? Priviți în jur și veți vedea cât de ușuratic ne purtăm.

Să vedem ce era Isus atunci când a venit. El era Cuvântul, iar Cuvântul a venit întotdeauna pentru a corecta ceva ce era greșit. Chiar dacă voi ați considerat că nu este nimic greșit, Cuvântul a venit și a corectat totul.

Priviți-L pe Isus la doisprezece ani. Era doar un copil, ca și copilul acesta care doarme aici și are o proteză la picioare. Isus era un copil de doisprezece ani și nu fusese niciodată la școală. Fiind praznicul Paștelui, Iosif, Maria și toată adunarea din cetatea lor s-au dus la Ierusalim. La încheierea praznicului, ei au călătorit timp de trei zile pe drumul de întoarcere, crezând că Isus se afla printre ceilalți evrei și nu au observat că lipsește. Apoi s-au întors la Ierusalim și L-au găsit în Templu vorbind cu preoții.

N-aș vrea să-i jignesc pe catolici, dar aș vrea să privească puțin la aceasta întâmplare. Voi o considerați pe Maria mijlocitoare și spuneți că este mama lui Dumnezeu. Priviți cum își taie singură craca de sub picioare prin mărturia pe care o aduce: „...tatăl Tău și eu Te-am căutat cu îngrijorare.” (Luca 2.48). Vedeți ce a făcut ea? Prin aceste cuvinte și-a negat propria mărturie, numindu-l pe Iosif, tatăl lui Isus. Dar vedeți, un copil a corectat-o; era Cuvântul care a corectat imediat greșeala ei: „De ce M-ați căutat? Oare nu știați că trebuie să fiu în Casa Tatălui Meu?” (v. 49). Vedeți cum a venit Cuvântul și a corectat greșeala?

Ea a spus: „...tatăl Tău și eu...” Făcând această afirmație chiar înaintea preoților cărora le spusese că ceea ce s-a zămislit în ea era de la Duhul Sfânt, ea îl recunoștea pe Iosif ca fiind tatăl lui Isus, și își nega propria mărturie.

Dar vedeți, Cuvântul a venit imediat și i-a corectat greșeala. Isus era Cuvântul: „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.” (Ioan 1.1,14). „Oare nu știați că trebuie să fiu în Casa Tatălui Meu?” Cuvântul a corectat imediat greșeala.

El era acolo pentru că Tatăl Său condamna acele organizații și lucrurile pe care le făceau ei. Preoții nu puteau înțelege de unde avea atâta înțelepciune un băiat de

numai doisprezece ani, dar El era Cuvântul. Niciodată, nici un om nu mai vorbise ca El, fiindcă El avea autoritatea de a înfăptui ceea ce spunea. Și profeții Israelului dețineau această autoritate atunci când erau chemați de Dumnezeu să intre în scenă. Ei erau în El, deoarece El este plinătatea Cuvântului, era împlinirea Cuvântului. Profeții erau Cuvântul pentru perioada de timp în care trăiau, dar El era Cuvântul tuturor epocilor; El era Dumnezeu însuși venit printre noi într-un trup de carne: *„Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.”*

Să vedem cum S-a identificat El atunci când a venit din pustie, după ce a fost botezat cu Duhul Sfânt. El a fost botezat de Ioan, fiindcă *„Cuvântul vine la profet.”* Știați aceasta? Dacă există un profet pe pământ, Cuvântul trebuie să vină la el.

Priviți-l pe Ioan. El era profet și Cuvântul a venit la el în timp ce stătea în apă și propovăduia. Isus era Cuvântul și a pășit prin apă la profet, dar Ioan i-a zis: *„Eu am trebuință să fiu botezat de Tine, și Tu vii la mine?”* (Matei 3.14).

„Drept răspuns, Isus i-a zis: „Lasă-Mă acum, căci așa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit.” (v. 15). De ce? Pentru că Ioan era profetul, iar Isus era Cuvântul. Și Ioan știa că El era Jertfa care trebuia spălată înainte de a fi sacrificată. Așadar, el L-a botezat pe Isus, a spălat Jertfa înainte de a fi prezentată. Înțelegeți?

„De îndată ce a fost botezat, Isus a ieșit afară din apă. Și în clipa aceea, cerurile s-au deschis, și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu coborându-Se în chip de porumbel și venind peste El.” (v.16). Apoi S-a dus în pustie unde a fost ispitit timp de patruzeci de zile.

Haideți să urmărim slujba Lui. Suntem în Ioan capitolul unu. Să vedem ce s-a întâmplat acolo, ce era El atunci, și vom vedea ce este El astăzi. Priviți-L pe Isus! Imediat după ce a venit din pustie, l-a întâlnit pe Andrei, care până atunci îl urmărea pe Ioan. Ioan știa că el era premergătorul lui Mesia și cu toate că tatăl său fusese preot, nu l-a urmat, deoarece slujba lui era mult mai importantă. El nu a urmat nici o școală teologică, ci a plecat în pustie de la nouă ani. Ioan știa că va primi semnul

care-L va legitima pe Mesia înaintea lui. El era sigur de ceea ce spunea, își cunoștea chemarea și era sigur de ea, așa că stătea în mijlocul mulțimii și spunea: *„Eu botez cu apă; dar în mijlocul vostru stă Unul pe care voi nu-L cunoașteți. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc, și eu nu sunt vrednic să-i duc încălțămintea.”* (Ioan 1.26; Matei 3.11).

Când Isus a pășit afară din apă, după ce a fost botezat, Ioan a spus: *„Am văzut semnul și sunt sigur că este El.”*

Andrei s-a dus și i-a spus cele auzite fratelui său, Simon, care era unul dintre bărbații care nu voiau să creadă nimic. El a zis: *„Îmi amintesc ce mi-a spus tata: „Fiule, tu știi că noi am pescuit și am știut că Dumnezeu ne poate da pește ca să mâncăm și să ne plătim datoriile. Înainte de moartea mamei tale, noi ne-am rugat de multe ori ca El să ne dea pește, dar, ca orice evreu adevărat, am privit tot timpul spre venirea lui Mesia. Acum sunt deja bătrân și nu cred că voi trăi să-L văd venind, dar vreau să știi că înainte de venirea Lui se vor ridica multe imitații, de aceea trebuie să vă încredeți numai în Cuvânt. Moise, profetul nostru, ne-a spus că *„Domnul Dumnezeu vă va ridica un profet.”* Noi n-am mai avut nici un profet de sute de ani, dar când va veni Mesia, El va fi un profet, Se va legitima ca Profet, iar tu îl vei recunoaște pentru că va fi un Profet.”*

Ioan nu a făcut altceva decât să predice, iar Simon nu putea să se bazeze doar pe aceasta, fiindcă i se spusese că Cel ce va veni, Se va legitima ca Profet, ceea ce s-a și întâmplat.

Într-o zi, Andrei și Simon își spălau năvoadele și s-au dus să-L vadă pe Isus, iar când au ajuns în prezența Lui, Isus l-a privit pe Simon și i-a zis: *„Tu ești Simon, fiul lui Iona.”*, aceasta fiind dovada că El era Profet. Când a auzit aceasta, Simon a știut că El era Cuvântul care S-a făcut trup. Înțelegeți? El a știut. De ce? Pentru că în Evrei 4.12 scrie că *„Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tășuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.”*

Câți din voi știu aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”).

Când a auzit ce i-a spus Isus, Petru a știut imediat cine era El și la fel ar fi știut și tatăl lui. El a știut că era Mesia, iar mai târziu a primit cheile Împărăției cerurilor.

Un alt bărbat prezent acolo a fost Filip. El avea un prieten bun cu care a studiat Scriptura și care se numea Natanael. Fiind mișcat de cele văzute, Filip s-a dus cincisprezece mile dincolo de deal, până la Natanael, iar când l-a găsit, acesta se ruga printre smochini. Când a văzut că se roagă, Filip a așteptat respectuos până când a terminat, apoi i-a zis: *„Vino și vezi, căci noi am găsit pe Acela despre care a scris Moise în Lege și Prorocii: pe Isus din Nazaret, fiul lui Iosif. El este Mesia, Cel despre care am vorbit.”* (Ioan 1.45).

Vă rog să fiți atenți ce a spus Natanael: *„Poate ieși ceva bun din Nazaret?”* Cred că Filip i-a dat cel mai bun răspuns care se putea da: *„Vino și vezi!”*

Nu sta acasă și critica, ci vino și convinge-te singur! Adu cu tine Biblia și o vom cerceta împreună ca să vedem ce este cu El, fiindcă știi ce spune Cuvântul despre Mesia. El este Același ieri, azi și în veci. Cercetați Cuvântul și veți vedea Cine este El; veți vedea dacă este o organizație sau un grup de oameni.

Filip a vorbit cu Natanael și i-a spus ce a zis Isus: *„El a vorbit cu pescarul acela bătrân care nu era în stare nici să semneze chitanța primită atunci când vindea peștele, și i-a spus cum îl cheamă pe el și pe tatăl lui. Nu m-ar surprinde să-ți spună și ție aceasta, când vei fi în prezența Lui.”*

„O, să mergem! Trebuie să văd și eu,” a zis Natanael.

Ei au pășit în prezența Lui atunci când Isus se ruga pentru bolnavi, fiindcă făcea aceasta de fiecare dată. Când a intrat, Isus l-a privit și a zis: *„Iată cu adevărat un*

israelit în care nu este vicleșug.” (Ioan 1.47).

„De unde mă cunoști?”, I-a zis Natanael. Drept răspuns, Isus i-a zis: „Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.”

Priviți ce efect au avut aceste cuvinte asupra lui Natanael: *„Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel!”* (v. 48-49). Acel bărbat a știut aceasta. Priviți ce diferență era între el și toți preoții care stăteau acolo și n-au crezut aceasta, așa că au trebuit să dea un răspuns bisericii. Și știți ce au spus? *„Este Beelzebul, domnul dracilor; este Satan!”*

Dar Isus le-a zis: *„Vă iert pentru aceasta, dar când va veni Duhul Sfânt și veți vorbi la fel, El nu vă va ierta nici în lumea aceasta, nici în lumea viitoare.”* Atunci li s-a iertat pentru că ispășirea nu era încă făcută, dar înțelegeți unde vom fi aruncați noi dacă vom face aceasta?

Să mergem mai departe. Pe pământ există numai trei feluri de oameni, trei rase. Noi știm că Sem, Ham și Iafet îi reprezintă pe evrei, pe samariteni și pe neamuri. Samaritenii sunt jumătate evrei și jumătate neamuri.

Cei care L-au căutat pe Mesia au fost evreii, nu samaritenii, în timp ce noi, neamurile, eram închinători la idoli. Noi nu L-am căutat pe Mesia din pricină că eram păgâni. Noi nu am primit nici o învățătură despre Mesia și nu ne-a fost arătat nici măcar semnul venirii Lui.

Și iată că într-o zi, Isus era în drum spre Ierihon și pentru că *„trebuia să treacă prin Samaria,”* a ajuns lângă o cetate numită Sihar. Era pe la ora amiezii și Isus și-a trimis ucenicii să cumpere merinde din cetate, în timp ce El a rămas lângă fântână.

În timp ce stătea acolo, din cetate a venit o femeie care avea o reputație proastă

din pricină că avusese mai mulți bărbați. A venit la fântână la ora aceea, deoarece nu putea veni cu restul femeilor. Femeia a venit după apă, iar în timp ce cobora găleata în fântână, a auzit glasul unui bărbat care-i zicea: „*Dă-Mi să beau!*” A privit în jur și a văzut un evreu. Probabil arăta mai trecut decât era în realitate, fiindcă în Ioan 8.57 preoții l-au zis: „*N-ai nici cincizeci de ani și ai văzut pe Avraam! Acum știm că ai un duh rău!*”

Dar Isus le-a zis: „*Adevărat, adevărat vă spun că mai înainte ca să se nască Avraam, sunt Eu.*”

Eu cred că slujba Sa a fost una deosebită, ceea ce L-a maturizat și L-a făcut să arate mai în vârstă. Astfel, deși avea doar treizeci și trei de ani, arăta mai bătrân.

Femeia l-a privit mirată și i-a zis: „*Cum Tu, iudeu, ceri să bei de la mine, femeie samariteană? N-ar trebui să faci aceasta pentru că noi nu avem legătură unii cu alții. Nu ai voie să faci aceasta!*” (Ioan 4.9).

Drept răspuns, Isus i-a zis: „*Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu și Cine este Cel ce-ți zice: „Dă-Mi să beau!”, tu singură ai fi cerut să bei, și El ți-ar fi dat apă vie.*” (v. 10).

Ce făcea El? Vorbea cu femeia. Tatăl L-a trimis acolo, iar femeia aceea trebuia să fie tot acolo. Și El a vorbit cu ea până când a intrat în legătură cu duhul ei. Vedeți? Cuvântul deosebește gândurile inimii, iar El era Cuvântul. Câți dintre voi credeți că El era Cuvântul? (Biserica spune: „Amin!”). Așa este. Și Cuvântul deosebește gândurile inimii.

Astfel, El a aflat care era problema ei: avusese mai mulți bărbați, și i-a zis: „*Du-te de cheamă pe bărbatul tău și vino aici.*”

Femeia l-a răspuns: „N-am bărbat.” Isus i-a zis: „Bine ai zis că n-ai bărbat.

Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela pe care-l ai acum nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul.” (Ioan 4.16-18).

Priviți-o pe femeia aceasta. Ea era în gândurile lui Dumnezeu și putea fi salvată; era reprezentată în ceruri. Priviți ce diferență era între ea și preoți. Când l-au văzut, preoții au spus că are drac, dar femeia a zis: *„Doamne, văd că ești proroc. Noi n-am mai avut nici un profet de sute de ani, dar știm că atunci când va veni Mesia, ne va spune toate lucrurile.”*

Femeia aceea putea să ne învețe ceva pe noi toți care suntem în Birmingham; putea să învețe ceva tot restul lumii; îi putea învăța ceva pe toți teologii. Vedeți? Și El este Același ieri, azi și în veci.

„Doamne, văd că ești proroc.” Vedeți? El a cunoscut gândurile inimii ei, iar când a auzit aceasta, femeia l-a zis: *„Tu trebuie să fii proroc. Noi, samaritenii, îl așteptăm pe Mesia care trebuie să vină. N-am mai avut nici un proroc de patru sute de ani, de la Maleahi care a fost ultimul, dar El ne-a spus că vor mai veni și alți proroci. Un bărbat care botează în Iordan a spus aceasta: „Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea.” (Maleahi 3.1). Noi am auzit aceste cuvinte și îl așteptăm pe Mesia.*

Și Isus i-a zis: *„Eu, Cel ce vorbesc cu tine, sunt Acela.”*

Aceasta a clarificat toate lucrurile, așa că femeia și-a lăsat găleata la fântână și a alergat în cetate zicând: *„Veniți de vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este Acesta Hristosul?” (v. 29).* Prieteni, nu avem timp să mergem mai departe, dar dacă El a fost Mesia ieri, este Mesia și astăzi, pentru că El este Același ieri și azi. El a murit ca să facă ispășirea, să împlinească cele vestite și să-ți dea șansa să vezi ce a făcut pentru tine.

Te rog să îți minte că dacă ești un păcătos, ai fost salvat atunci când a murit Isus pentru tine, însă trebuie să accepți aceasta personal. Dacă ești bolnav, ai fost vindecat atunci când Isus a fost zdrobit pentru păcatele noastre. Prin rănilor Lui ești vindecat, așa că dacă ar sta în seara aceasta aici și I-ai zice: „Vindecă-mă, Doamne!” nu ar putea s-o facă deoarece a făcut-o deja.

Dar poate cineva dintre voi spune: „Poate fi Isus în seara aceasta în Birmingham?” Da, domnule, pentru că El a promis că va face aceasta. Cum poate fi El aici? Sub ce formă? Prin Duhul Sfânt. De aceea este Același ieri, azi și în veci, fiindcă este sub forma Duhului Sfânt.

Mi-aș dori să fi avut timp ca să vă mai pot spune ceva, dar cred că mă voi opri. Îmi permiteți să fac aceasta repede? Mai aveți răbdare câteva minute? (Adunarea spune: „Amin!”). Nu vreau să vă țin prea mult ca să nu pierdeți autobuzele.

Isus a spus în Luca 17.28: *„Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot, se va întâmpla aidoma...”*

A spus El aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”).

El a citat din aceeași Biblie din care citim și noi astăzi, adică din Geneza 19 și 20. Priviți-l pe Lot. Națiunea în care trăia el, era păcătoasă. Gândiți-vă cum suntem noi astăzi!

El a zis: *„Un neam viclean și preacurvar cere un semn; nu i se va da alt semn decât semnul prorocului Iona.”* (Matei 16.4). Vedeți? Ei vor primi semnul lui Iona care s-a ridicat din morți. El era aproape mort, deoarece a stat în pântecul unei balene timp de trei zile și trei nopți.

Isus a spus: *„Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot...”* Vedeți? Observați conjunctura.

Atunci au mers în Sodoma cei doi îngerii pentru a predica. Noi vedem că Unul a rămas cu Avraam, dar ceilalți doi au mers în Sodoma și au făcut semne. Ce au făcut mai exact? Au predicat Evanghelia și i-au lovit pe oameni cu orbirea. Predica lor i-a orbit. Dacă unul nu a fost un Billy Graham modern, atunci eu nu am văzut altul. În nici o epocă a bisericii noi nu am avut vreun mesager al cărui nume să se termine cu terminația „**ham**.” Am avut un Moody, un Sankey, un Finney, un Knox, un Calvin, dar nu am avut niciodată un nume care să se termine cu „**ham**,” „părintele națiunilor.” Vedeți? Aceasta este conjunctura Sodomei. Amintiți-vă că acolo a stat și un Bărbat pe care Avraam L-a numit Elohim, Domnul. De unde a știut Avraam că Acela era Elohim? El i-a zis lui Avraam: „Avraame, unde este nevastă-ta, Sara?” iar el i-a răspuns: „Este în cortul de la spatele Tău.” Avraam avea aproape o sută de ani, și El i-a zis: „La vremea potrivită Mă voi întoarce la tine, conform făgăduinței pe care ți-am făcut-o.” Avraam a așteptat douăzeci și cinci de ani. „La vremea potrivită Mă voi întoarce și te voi vizita.” Când a auzit aceasta, Sara a zis: „Hmmm!” Și El a întrebat: „De ce a râs Sara? De ce a zis acel „Hmmm” în cortul de la spatele Meu?”

Avraam L-a numit Elohim, adică Dumnezeu care stătea în fața lui într-un trup de carne. El era Dumnezeu în trup de carne și a mâncat carne și turte, și a băut lapte.

Și Isus a spus: „*Așa cum a fost în zilele Sodomei, aidoma va fi și la venirea Fiului omului,*” atunci când Dumnezeu va veni din nou într-un trup de carne. Amintiți-vă că acela a fost ultimul semn. Avraam văzuse multe alte semne, dar acum, acolo se afla Dumnezeu în trup de carne și a putut să spună ce gândea Sara care era în cortul de la spatele Lui. Acela era Cuvântul pentru că numai Cuvântul poate descoperi gândurile inimii. Înțelegeți? Vă rog să ridicați mâinile dacă înțelegeți. (Adunarea spune: „Amin!”). În ordine. Vedeți, acela era ultimul semn.

Amintiți-vă că Avraam și soția lui nu erau în Sodoma, adică nu erau în lumea denominațională. Au primit cumva un mesaj intelectual? Nicidecum! Priviți ce semn a primit Biserica aleasă: pe Avraam. G-r-a-h-a-m este un nume format din șase litere, „șase” fiind „numărul lumii”. Omul a fost creat în ziua a șasea. Dar „A-b-r-a-h-a-m” (Avraam) este format din șapte litere. Vedeți? Aceasta este Biserica aleasă și ea a primit semnul: pe Dumnezeu în trup de carne.

Isus a spus în Luca 17.28-30: „Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot... așa va fi și în ziua când se va arăta Fiul omului.” Atunci când Se va arăta Fiul omului va fi ca în zilele lui Lot. Vă rog să țineți minte că în aceste zile din urmă, Fiul omului Se va arăta poporului Său și va lucra printre oameni. Ioan spune în capitolul 14.12: „*Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.*”

Acest lucru ni s-a făgăduit și nouă. Totul va fi restituit. Fiecare glas are un mesaj, iar mesajul a fost: „Întoarceți-vă la credința originală.” Întoarceți-vă la credința părinților, pentru că mesajul orei este: „Întoarceți-vă la Cuvânt!”

Amintiți-vă că noi suntem sămânța împărătească a lui Avraam și Îl așteptăm pe Fiul făgăduit. Este adevărat? (Adunarea spune: „Amin!”).

Noi suntem sămânța împărătească a lui Avraam, prin Isus Hristos. Avraam și Sara îl așteptau pe fiul făgăduit: pe Isaac, iar noi, sămânța împărătească de astăzi, așteptăm semnul promis. Este adevărat?

Fiul pe care ni l-a promis Dumnezeu Se va întoarce. În timpul lui Avraam au existat și alte mesaje și semne pe care acesta le-a văzut, dar ultimul semn care a fost dat înainte de nașterea fiului făgăduit și de nimicirea lumii păgâne, a neamurilor, a fost: Dumnezeu descoperit într-un trup de carne care cunoștea gândurile inimii.

Acesta este ultimul semn pe care Îl va primi și Biserica duhovnicească. Apoi neamurile vor fi distruse, iar acest lucru se poate întâmpla chiar acum.

Pământul se cutremură. De ce? Primul cutremur a avut loc în vinerea când a fost răstignit Isus. De ce s-a cutremurat pământul? Pentru că ei L-au respins pe Mesia. De ce avem din nou cutremure? Pentru că lumea Îl respinge pe Mesia din nou. Înțelegeți?

Aceasta este epoca bisericii Laodicea și orice învățat știe că El stă la ușă și bate... „*Eu stau la ușă și bat.*” (Fratele Branham bate de cinci ori în amvon). Laodicea este singura epocă a bisericii care L-a scos afară în totalitate. Cum s-a realizat aceasta? Prin Consiliul Ecumenic. „*Merg oare doi oameni împreună fără să fie învoiți?*” (Amos 3.3). Prin Consiliul Ecumenic, ei au respins Cuvântul din nou, așa că El stă afară. O, Doamne, ai milă! Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.

Să ne plecăm capetele. Doamne Dumnezeule, Tu Te-ai descoperit în toate epocile. În vechime ai vorbit prin profeți, iar în zilele din urmă ne-ai vorbit prin Fiul Tău, Isus Hristos, Cel pe care noi Îl iubim și-l credem, deoarece știm că este Același ieri, azi și în veci, așa cum a făgăduit.

Tată, aici se află o adunare minunată care are credință. Este ușor să le vorbești unor astfel de oameni. O, Doamne, fie ca această credință să se ridice la un asemenea nivel, încât să pășească afară din gândirea umană. Oamenii au auzit aceasta; au fost învățați de păstorii lor și au căutat aceasta de mulți ani, de aceea, Te rugăm să vii în seara aceasta și să ne arăți că Tu nu ești mort, Tată, ci ești viu și trăiești în mijlocul poporului Tău, așa cum trăiește crinul în vale, printre alte feluri de flori, dar el este cea mai frumoasă floare dintre toate.

Crinule din Vale, Te rugăm să vii în seara aceasta la noi. Te rog să Te faci cunoscut printre noi și să Te descoperi în această epocă, fiindcă este făgăduit că în timpul venirii Fiului omului va fi la fel ca în zilele Sodomei și Gomorei. Înainte de venirea Fiului făgăduit, El va veni la cei aleși, iar nimicirea îi va lovi pe cei lepădați. Tată, Te rog să-i ajuți să înțeleagă aceasta. Vino și împlinește-Ți Cuvântul. Eu știu că vei face aceasta și Îți mulțumesc în Numele lui Isus. Amin.

Cred că Billy a spus că a împărțit câteva numere. Este adevărat? Ridicați mâna cei care aveți numere de rugăciune. Ce literă este pe ele? (Cineva spune: „Litera „B”). În ordine. Să ne grăbim.

Vă rog să nu vă mai plimbați, ci stați liniștiți. Mai aveți răbdare încă zece minute.

Puteți face aceasta? Numai zece minute. Vă rog să rămâneți liniștiți pentru încă zece minute. În ordine.

Numărul unu. (Cineva spune: „Aici.”). Sau poate vom începe din altă parte. (Cineva spune: „De aici.”). Numerele unu, doi, trei. Numărul doi să se ridice în picioare. Patru, cinci. Vă rog să vă uitați ce numere aveți. Haideți aici și formați un rând.

Cinci, șase, șapte, opt, nouă. Nu mai avem timp. Zece, unsprezece. Vă rog să vă opriți. În ordine.

Câți dintre voi nu au număr de rugăciune și sunteți bolnavi? Ridicați mâna, vă rog. Câți dintre cei aflați aici nu mă cunoașteți? Vă rog să ridicați mâinile. Ridicați mâna toți cei care știți că nu vă cunosc. În ordine. Tot ce trebuie să faceți este să credeți și să fiți respectuoși.

Vă rog să țineți minte că un singur Cuvânt din partea Lui face mai mult decât aș putea vorbi eu în tot timpul vieții mele. Vedeți, eu am putut să predic aceasta. Câți dintre voi cred că acesta este Adevărul? (Amin). În ordine. Dacă acesta este Adevărul, Dumnezeu este obligat să-Și țină promisiunea. El trebuie să-Și confirme Cuvântul, nu-i așa? (Amin). Îl veți crede dacă va face aceasta? (Amin). Credeți aceasta?

Voi puteți spune: „Isuse!”, apoi să priviți în jur și să nu-L vedeți. Ce s-ar întâmpla dacă ar intra aici un om care are semnul cuielor în palmele sale, sânge pe față și lovituri de bice? Orice fățarnic ar putea face aceasta, dar vă rog să țineți minte: Isus nu va veni așa! Când va veni așa, nu va mai fi timp. Dar cum puteți să-L recunoașteți când vine? El Se va identifica prin Duhul, prin Semnul Său, prin Viața care este în voi. *„Eu sunt Viața, iar voi sunteți mlădițele.”* Amintiți-vă și credeți aceasta din toată inima.

Avem opt sau zece oameni care se află în rândul de rugăciune, dar mâine seară

vom chema și alții. Vă rog să fiți respectuoși. Pe cei care sunteți în rândul de rugăciune, vă rog să ridicați mâna dacă știți că vă cunosc sau știu ceva despre voi, ce probleme aveți sau de ce sunteți aici. Eu n-am nici o idee despre aceasta. În ordine.

Vă rog să vă amintiți că eu nu pot vindeca pe nimeni. Numai credința voastră în Isus Hristos poate provoca vindecarea. Dacă El Se va face cunoscut și aici așa cum a făcut-o odinioară, dacă Se va identifica așa cum a făcut-o odinioară, Îl veți recunoaște după minunile făcute? (Amin). Aceasta este singura cale prin care El S-a făcut cunoscut și El este Același ieri, azi și în veci.

Aici este o femeie. Este repetarea tabloului din Ioan 4, unde Isus S-a întâlnit cu o femeie. Eu am vorbit despre acea întâmplare cu câteva minute în urmă. Nu o cunosc pe femeia aceasta, nu am văzut-o niciodată, suntem doi străini. Ea a primit un număr de rugăciune și iat-o aici. (Femeia spune: „Frate Branham, te-ai mai rugat pentru mine în Hammond, Indiana, dar nu știi nimic despre viața mea personală.”). Așa este. Eu nu știu de ce te afli aici. Pot fi sute de oameni pentru care mă rog în rândurile de rugăciune, dar Domnul îmi este martor că nu îmi amintesc de tine. Cred că la Hammond, Indiana am fost cu opt sau zece ani în urmă. Dacă Domnul îmi va descoperi ce problemă ai, așa cum s-a întâmplat cu femeia de la fântână, voi putea să-ți spun care este necazul tău. Crezi aceasta? (Da). Audiența va crede? (Amin).

Cu mâna pe Biblie vă spun că nu mi-o amintesc pe femeie, iar ea spune că nu am cum să știu de ce se află aici. Fie ca Domnul Isus să-mi descopere care este problema ei.

În Numele Domnului Isus iau sub control fiecare duh și vă rog să fiți respectuoși. Dacă nu credeți, vă sfătuiesc să nu stați aici deoarece bolile se transmit de la unul la celălalt. Noi știm aceasta. Știm de asemenea că și durerile se transmit. Mulți dintre voi ați fost la întâlniri în care ați văzut întâmplându-se așa ceva.

Acum vreau să pășesc spre voi așa cum a pășit Isus spre femeia de la fântână. Probabil ești creștină, eu nu știu, dar El îmi va spune. Duhul Domnului este aici și prin acest dar, El va descoperi gândurile inimii voastre. Poate aveți probleme financiare sau casnice, eu nu știu, dar orice ar fi, veți ști dacă este adevărat atunci când El vă va descoperi anumite lucruri.

Tu ai o tumoare. Dacă este adevărat, ridică mâna. Crezi că El te poate vindeca? Tu vrei să-ți spun unde este tumoarea. Este în gâtul tău. („Așa este.”). Dacă este adevărat, ridică mâna. Crezi că Domnul Isus te-a vindecat? (Da, domnule). Du-te liniștită și mulțumește-i Domnului.

Vino. Noi suntem străini, doamnă. (Da). Nu ne cunoaștem, dar Domnul ne cunoaște pe amândoi. Crezi că Domnul îmi poate descoperi care este necazul tău? Că El te poate ajuta? Vă rog să fiți respectuoși.

Amintiți-vă că odată o femeie nu a avut număr de rugăciune, dar s-a atins de haina lui Isus, iar El S-a întors și a zis: „*Cine M-a atins?*” Nu-i așa? (Adunarea spune: „Amin!”). Ea avea o scurgere de sânge și și-a zis: „Dacă aş putea să mă ating de Bărbatul acela, m-aş vindeca.” Și L-a atins. Când a făcut aceasta, El a întrebat: „*Cine M-a atins?*” Petru i-a răspuns: „Toată lumea Te atinge,” dar Isus i-a zis: „Am devenit slab, din Mine a ieșit o putere.” Apoi S-a întors și a privit prin mulțime până când a găsit-o pe femeie, iar atunci i-a spus că este vindecată. Vă amintiți întâmplarea? (Adunarea spune: „Amin!”).

Biblia spune că „Astăzi, El este Marele Preot care poate fi atins de neputințele noastre.” Predicatorilor, vă rog să spuneți, nu este acesta adevărul? (Predicatorii și adunarea spun: „Amin!”).

Spuneți: „Doamne Isuse, predicatorul acesta nu mă cunoaște. Lasă-mă să-Ți ating haina.” Doriți să vorbiți cu El? Dacă este Același ieri, azi și în veci, va face aceleași lucrări. Acum El este în trup pentru a-Și salva poporul. Rugați-vă și credeți din toată inima. Nu vă îndoiți, ci credeți totul. Credeți că orice cereți, vă aparține.

Doamnă, acum aş vrea să vorbesc cu tine. Crezi că aceste lucruri sunt adevărate? Crezi că Isus Hristos poate să-mi arate de ce eşti aici? Şi tu ai o tumoare. Aşa este. Crezi că Domnul îmi poate arăta unde se află? Este la ovare. (Aşa este). Crede din toată inima şi eşti vindecată.

Aici este şi un bărbat. Dar mai este un bărbat care a venit la Domnul Isus. Numele lui era Simon, dar El l-a numit Petru. Isus i-a spus cine era şi de unde venea. Dacă Domnul Isus îmi va descoperi de ce ai venit aici, vei crede? Tu vei şti dacă este adevărat sau nu. Crezi că sunt slujitorul Lui? (Fratele spune: „Da, cred!"). Mulţumesc, domnule. Domnul să te ajute să crezi din toată inima. Tu trebuie să fii operat şi ai şi hernie. Crezi că pot să-ţi spun cine eşti? Eşti păstor, te văd la amvon, şi te numeşti Wallace. Crezi din toată inima? (Glorie! Adunarea aplaudă). Domnul să te binecuvânteze. Nu te îndoii, ci crede!

Noi suntem doi străini, Domnul ştie aceasta. Crezi că El poate să-mi spună ceva despre tine sau despre viaţa ta? Mă voi grăbi pentru că şi voi vă grăbiţi. Crezi că Domnul poate să-mi arate ce este în neregulă cu tine? (Sora spune: „Da."). Simţământul care a venit peste tine nu este de la mine, ci de la El. (Da, aşa este.). Te face să te simţi mai bine şi mai umilă. Ai văzut fotografia cu Stâlpul de Foc? (Da). El este în jurul tău. Tu ai artrită. (Aşa este). Dacă este aşa, ridică mâna. Ai probleme şi cu tiroida. (Aşa este.). Tu nu eşti de aici ci vii din Pennsylvania. (Da, aşa este). Vino aici. Du-te acasă şi fii bine pentru că Isus te-a vindecat. Crede şi nu te îndoii.

Vă rog să nu vă mişcaţi. Voi mai lua un caz şi mă voi opri. Ştiu că vă ţin cam mult, dar nu vă mai mişcaţi şi credeţi.

Sunt un străin pentru tine şi nu te cunosc, dar El te cunoaşte. Tu ai probleme cu genunchii. Crezi că Domnul te-a vindecat? Vorbesc cu domnul din spatele scaunului cu rotile... Tu ai o problemă cu genunchii. Dacă este adevărat, ridică mâna. În ordine. Tu ai atins ceva, nu-i aşa? L-ai atins pe El.

Doamna de lângă tine are probleme cu tensiunea. Doamnă, crezi că sunt profetul Domnului Isus? Dacă crezi, ridică mâna. Pune mâinile și peste domnul de lângă tine. Credeți că sunteți vindecați? Voi v-ați atins de Domnul Isus.

Doamna de acolo se roagă ca Domnul s-o vindece. Doamna care stă pe rândul din spate, cu capul plecat. Ea are probleme mari cu stomacul. Doamnă, crezi că Domnul te-a vindecat? Ridică mâna. Doamna cu părul de culoare închisă și cu ochelari. Eu nu o cunosc, nu am văzut-o niciodată. Dacă sunt un străin pentru tine, ridică mâna, doamnă. În ordine. Dacă crezi, Domnul Isus te vindecă.

Și doamna de acolo se roagă, iar Lumina S-a oprit deasupra ei. Ea a suferit o operație, dar dorește ca Domnul să-i ia această greutate. Crede că Domnul te poate ajuta și nu te îndoii.

Domnule care stai acolo, crezi că Domnul te poate vindeca? Tu ai o problemă la prostată. Dacă este adevărat, ridică mâna. Credința ta te-a vindecat. Isus te-a vindecat.

Vedeți că El este aici? Credeți în El? (Amin). Puteți vedea că El face totul? Nu cred că v-am spus ceva despre voi. Credeți că El poate descoperi lucruri din viața voastră? Credeți că pot face aceasta prin harul și puterea Sa? Tu suferi din cauza gâtului. Ai căzut, iar de la acea căzătură ai probleme. Așa este. Du-te și bucură-te pentru că vei fi bine. Isus Hristos te-a vindecat.

Credeți? Toată lumea crede din toată inima? (Amin). Câți credincioși sunt aici? Ridicați mâna. În ordine, văd că credeți. Credeți că El este Același ieri, azi și în veci? Credeți că El a făgăduit că va face aceste lucruri în acest timp? Credeți că acesta este ultimul semn pe care îl va primi biserica înainte de venirea Domnului? Credeți că suntem în timpul sfârșitului, că Scriptura s-a împlinit și că totul este pregătit pentru venirea Fiului? Isus a spus: „*Aceste semne îi vor însoți pe cei ce vor crede.*” Acum, vă rog să puneți mâinile peste cel de lângă voi și să vă rugați pentru el. Să ne plecăm capetele în timp ce ne rugăm.

Tată ceresc, Îți suntem recunoscători pentru privilegiul pe care-l avem de a-L vedea pe Mesia cel înviat. O mie nouă sute de ani au fost acoperiți de întuneric, dar Tu ai promis că vei veni în aceste zile din urmă, în aceste zile sodomite și Te vei face cunoscut fiilor lui Avraam, celor aleși și chemați. După o mie nouă sute de ani, Tu ești în seara aceasta aici, la fel de viu ca atunci când ai vorbit cu femeia de la fântână. Este Dumnezeu în trup de carne, dar acum El este în trupul de carne al Miresei Sale, deoarece Mirele și Mireasa sunt Una, sunt același trup de carne, fiindcă este scris că „*cei doi vor fi una.*” Biserica va deveni Mireasă prin faptul că crede Cuvântul, iar Cuvântul și Biserica vor deveni Una. Cuvântul este în Biserică și o face să devină Mireasă. Acesta este ultimul semn: Dumnezeu Se descoperă în Biserică prin Cuvânt.

O, Doamne, oamenii aceștia care spun că au credință și-au pus mâinile unii peste alții. Ei se roagă, Doamne. Te rog să privești din gloria Ta și să-Ți confirmi Cuvântul, fiindcă ai spus că „*Aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred: dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, bolnavii se vor însănătoși.*” O, Doamne, fie ca Satan să-și piardă puterea în fața credinței lor! Fie ca Domnul să vină și să Se descopere printre noi, fiindcă credem că Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu este aici ca să Se facă cunoscut printre noi. Este pentru prima dată când El face aceasta după o mie nouă sute de ani.

Fie ca Satana să-și piardă puterea, și necredința lui să piară, iar puterea Domnului Isus care a înviat, să vină peste acești oameni și să-i vindece. Satană, ieși afară din acești oameni, în Numele lui Isus, ca să fie vindecați în timp ce ne rugăm cu mâinile întinse unii peste alții! Te rugăm să ne ascuți, Doamne.

Vă rog să țineți mâinile unii peste alții și să credeți! Rămâneți cu capetele plecate și cu ochii închiși. Nu contează cât sunteți de bolnavi sau de păcătoși, pentru că Domnul Isus cel viu este aici, și a promis că va face aceste lucruri înainte de a doua Sa venire și de distrugerea neamurilor. El este aici.

În săptămâna aceasta ne vom adânci în aceste lucruri, pe măsură ce vom aduce Cuvântul. Dar voi nu trebuie să așteptați alte seri, deoarece puteți fi vindecați

acum, în seara aceasta. Un credincios și-a întins mâinile peste voi, iar Isus a spus: *„Aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred: dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, aceștia se vor vindeca.”*

Credeți din toată inima? (Amin). Dacă credeți din toată inima că Isus Hristos, Fiul înviat al lui Dumnezeu este în seara aceasta aici, în forma și persoana Duhului Sfânt și că El vi Se face cunoscut prin același semn pe care a promis că îl va arăta din nou în acest timp, și Îl acceptați ca Vindecător, în Numele și prin Numele Lui, ridicați-vă și primiți vindecarea în Numele lui Isus Hristos! Dacă credeți, ridicați-vă! În ordine. Ridicați-vă și voi, cei care sunteți în scaunele cu rotile și lăudați-L pe Domnul! Ridicați mâinile! Credeți? Cei care sunteți în scaunele cu rotile, cei infirmi, ridicați-vă! Lăudați-L pe Domnul!

Lăudați-L cu toții pe Domnul! (Adunarea se bucură și Îl laudă pe Domnul).

- Amin -